Bootschoft Twee

Daut Eewje Läwen —
Gott Sien Läwen met de Jettliche Natua
un de Vestoakna Gott, een Gott dee Sikj Selfst Vestakjt

Schreft Läsen: Joh. 4:24; 2.Pet. 1:1, 4-11; 1.Joh. 1:5; 4:8,16; Luk. 18:1-18

I. Daut Jettliche Läwen kaun betracht woaren aus de ieeschte un gruntlajende leejenschoft von Gott:

A. Gott Sien Läwen es daut eensije Läwen.

B. Efeesa 4:18 es de eensija Varsch waut von daut Läwen von Gott rät: “dee äa Vestaunt vediestat es, aufjesondat von daut Läwen von Gott, derch de Onweetenheit, dee en äant es, wäajens daut Hoatwoaren von äa Hoat.”

C. En de gaunze Schepfunk kaun bloos daut Läwen von Gott aus Läwen jetalt woaren — 1.Joh. 5:12.

D. En Gott Siene Uagen es bloos Sien Läwen Läwen; doawäajen, wan daut Läwen von Gott oppjenant woat em nieen Testament, woat daut behaundelt aus wan daut daut eensja Läwen es — Joh. 1:4; 10:10; 11:25; 14:6.

E. Gott Sien Läwen es onjeschaufen, onen Aunfank un onen Enj, besteit von selfst, un es fa emma onveendalich.

F. Von de Aunsecht von Eewichkjeit bloos daut Läwen von Gott es Läwen.

II. Daut Eewje Läwen es Gott Sien Läwen met de Jettliche Natua:

A. Daut Eewje Läwen, daut Läwen von Gott:

1. Daut Eewje Läwen kjrieen en dise Tiet:

a. Daut Eewje es daut Läwen von Gott — 1.Joh. 1:1-2.

b. Eewjet Läwen es en däm Harn Jesus — 1.Joh. 5:11, 12; Joh. 1:4.

c. Eewjet Läwen woat frie jejäft von Gott — Rma. 6:23; 1.Joh. 5:11.

d. Eewjet Läwen woat erlangt to de Tiet aus wie Jleewden — Joh. 3:16, 36; 5:24.

e. Eewjet Läwen woat bekaunt en dise Tiet — 1.Joh. 5:13.

f. Daut Eewje Läwen haben un niemol omkomen — Joh. 10:28-29.

2. Eewje Läwen kjrieen en daut komende Tiet-Ella:
    a. “Kjeena waut veloten haft… om mient haulwen un om daut Evangelium haulwen, oba daut Hee hundat mol so väl kjrieen woat nu en dise Tiet… un en daut komende Tiet-Ella, Eewjet Läwen” — Mark. 10:29-30.
    b. „Fercht kjeent von de Dinja, dee du lieden woascht. Kjikj, de Diewel woat atelje von junt en daut Jefenkjnis schmieten, daut jie vesocht woaren, un jie woaren Triebsaul haben tieen Doag. Sie tru batem Doot, un Ekj woa die de Läwens-Kroon jäwen.“ — Opb. 2:10.
    c. „Wäa een Ua haft, lot am hieren, waut de Jeist to de Kjoakjen sajcht. Wäa äwawint, däm woa Ekj von däm Läwens-Boom to äten jäwen, woona medden en Gott sien Paradies es.“ — V. 7.
3. Eewjet Läwen jeniessen en Eewichkjeit:
    a. „Oba wäaemma von daut Wota drinkjen woat, daut Ekj am jäw, dän woat niemols mea darschten, oba daut Wota, daut Ekj am jäwen woa, woat en am eene Wota-Kjwal jäwen, dee bat en daut eewje Läwen sprinjt.“ — Joh. 4:14.
    b. „Un Hee säd to mie: Daut es jeworden. Ekj sie daut Alfa un daut Omega, de Aunfank un daut Enj. Ekj woa däm Darschtjen Wota jäwen von de Läwens-Kjwal emsonst.“ — Opb. 21:6.
    c. „Seelich sent dee, waut siene Jebooten doonen, om daut see een Rajcht haben aun däm Läwens-Boom un derch de Puaten nengonen en de Staut.“ — Opb. 22:14.

B. Gott Sien Läwen met de Jettliche Natua:
1. Als dee waut dän selwjen kostboaren Gloowen jekjräajen haben, sullen wie, de Jleewje en Christus, Deelnäma sennen von de Jettliche Natua — 2.Pet. 1:4:
    a. De Jettliche Natua meent waut Gott es — daut es, dän Rikjtum, de Elementen un de Enhault von Gott Sienem Wäsen — Joh. 4:24; 1.Joh. 1:5; 4:8, 16.
    b. Daut Jettliche Läwen un de Jettliche Natua sent ontranboa; de Jettliche Natua es de Stoff von daut Jettlichen Läwen un es en daut Jettlichen Läwen — 1:1-2; 5:11-13.
2. Wie motten de Entwekjlunk erfoaren von daut Jettlichen Läwen un de Jettliche Natua, waut en de Jettliche Sot es waut en ons nen jeseit wort, soo daut wie een rikjet Nenkomen haben muchten en daut Eewje Kjennichrikj — 2.Pet. 1:1, 4-11.
3. Aus Kjinja Gottes sent wie Gott-Menschen, von Gott jebuaren, besetten Gott Sien Läwen un Natua, un jehieren to Gott Siene Sort — Joh. 1:12-13.
4. Bie onse Wadajeburt wort eene aundre Natua en ons nenjejäft; daut es Gott Siene Natua — de Jettliche Natua — 2.Pet. 1:4.

5. Een Deelnäma von de Jettliche Natua es eena waut de Jettliche Natua jeniess un en de Jettliche Natua Deel nemt — V. 4.
6. Wan wie Gott jeniessen un von dän Rikjtum von Sienem Wäsen Deel nämen, woaren wie met de Jettliche Natua utjebut woaren, dautselwje aus Gott em Läwen un en Natua woaren, oba nich enne Gottheit, un Am uttodrekjen en aules waut wie sent un doonen — V. 3.

III. Dee Dree-eena Gott es de Struktua von daut niee Testament:

A. „Oba wan Ekj de Diewels derch dän Jeist Gottes rutdriew, dan es Gott sien Rikj no junt jekomen.“ — Mat. 12:28.
B. „Dan got nu han un moakt aule Velkja to Jinja un deept äant en dän Nomen von däm Voda, von däm Sän un von däm Heiljen Jeist.“ — Mat. 28:19.
C. „Oba de Treesta, de Heilja Jeist, dän de Voda en mienem Nomen schekjen woat, dee woat junt aules lieren un junt aun aules erinren, waut Ekj junt jesajcht hab.“ — Joh. 14:26.
D. „Wan oba de Treesta jekomen es, dän Ekj junt vom Voda schekjen woa, de Jeist von de Woarheit, dee vom Voda rutjeit, dee woat von Mie zeijen.“ — Joh. 15:26.
E. „Wiels Hee nu es derch Gott siene rajchte Haunt erhowen worden, haft Hee de Vespräakjunk vom Heiljen Jeist vom Voda jekjräajen un haft dit utjegoten, waut jie nu seenen un hieren.“ — Apj. 2:33a.
F. „Un wan de Jeist von däm, dee Jesus vom Doot oppjewakjt haft, en junt wont, dan woat dee, dee Christus von de Doodje oppjewakjt haft, uk june stoafliche Kjarpasch läwendich moaken derch sienen Jeist, dee en junt wont.“ — Rma. 8:11.
G. „Wiels jie nu Kjinja sent, haft Gott sien Sän sien Jeist en june Hoaten nenjeschekjt, un dee roopt: Abba, Voda!“ — Gal. 4:6.
H. „daut Hee junt mucht jäwen, no däm Rikjtum von siene Harlichkjeit, met Krauft jestoakjt to woaren aun däm ennalichen Mensch derch sienen Jeist; daut Christus derch dän Gloowen en june Hoaten wonen mucht, daut jie en Leew enjewartelt un jejrint woaren,“ — Efs. 3:16-17a.
I. „Doa es een Kjarpa un een Jeist, soo aus jie uk beroopen sent en eene Hopninj von june Beroopunk. Een Har, een Gloowen, eene Doop, een Gott un Voda fa aula, dee äwa aula es un derch aula un en junt aula.“ — Efs. 4:4-6.
J. „wooväl mea woat Christus sien Bloot, dee derch dän eewjen Jeist sikj selfst onen Fäla to Gott opfad, ons Jewessen reinjen von de doodje Woakjen, om däm läwendjen Gott to deenen?“ — Heb. 9:14.

K. „Utjewälde, no Gott, däm Voda sien verhäa Weeten, derch de Heiljunk vom Jeist, toom Jehuarsom un Besprenjunk met Jesus Christus sien Bloot: Mucht Jnod un Fräd bie junt toonämen.“ — 1.Pet. 1:2a.

L. „Jnod met junt un Fräd von däm, dee doa es un dee doa wia un dee doa kjemt, un von de säwen Jeista, woone ver sienem Troon sent,“ — Opb. 1:4b.

IV. Gott es een Gott dee Sikj veborjen helt — de Vestoakna Gott:

A. “Secha best Du een Gott dee Sikj vestakjt, O Gott von Israel, de Rada” — Jes. 45:15:

1. Wan ons Gott uk emma tojäajen, aulmachtich, un vol von Vejäwunk es, es Hee uk de Vestoakna Gott, soo aus daut Buak Esther wiest — Est. 4:14.
2. Gott schuft daut Universum un dan vestuak Hee Sikj doabennen, bet wie nich weeten wua Am to finjen — Hiob 23:3.
3. Gott deed väle Dinja mank de Kjinja Israel un väle Dinja en äa perseenlichet Läwen, oba Hee vestuak Sikj Selfst; Hee wia emma biem schaufen, oba Hee wia emma vestoaken — Jes. 45:15.
4. Wie motten vestonen, daut däm aulmachtjen Gott, dän wie deenen, Sikj Selfst emma noch vestakjt, besondasch wan Hee ons halpt — Joh. 14:26; Rma. 8:28.
5. De Gott dee Sikj Selfst vestakjt schauft stell oba stoakj en ons — Flp. 2:13.

B. De Bediedunk von daut Jlikjnis en Luk. 18:1-18 es deep, un wie motten Gott kjanen sos Hee openboat es aus de Vestoakna Gott:

1. De Wätfru en Varsch 3 bediet de Jleewje; en eenen Senn sent de Jleewje en Christus ne Wätfru en disem Tiet-Ella, wäajen äa Maun, Christus, schienboa von äant wajcht es — 2.Kor. 11:2.
2. De Wätfru en daut Jlikjnis kjeem emma wada no däm ojjerajchten Rechta un fruach Am, äa Jäajna fa ar to rechten; wie sullen bestendich fa dit Rechten bäden un nich Mot velieren — Luk. 18:1, 3:
   a. Wan ons Maun schienboa wietauf es un wie opp de leed jeloten woaren aus eene Wätfru, dan schient ons Gott manchmol aus een ojjerajchta Rechta — V. 6.
   b. Wan Hee uk ojjerajcht schient motten wie Am emma noch bäden, bestendich aunkloppen, un Am Emma wada baudren, wäajen Hee woat daut Rajcht von Siene Utjewälde schwind utfieren, dee “Dach un Nacht no Am roopen” — Vv. 7-8a.

3. “Wan de Menschen-Sän kjemt, woat Hee Gloowen oppe Ieed finjen?” — Luk. 18:8b:
   a. Buakstäwlich bediet daut griechische Wuat fa “Gloowen” hia “de Gloowen”; daut bediet dän bestendjen Gloowen fa ons bestendjet Jebäd, so aus daut von de Wätfru.
   b. De Gloowen derch dän wie jerad worden sent es de ieeschta Schrett von Gloowen; de Gloowen dee ons en eene Läwens-Eenheit met Christus brinjt es de vebinjenda Gloowen — de Gloowen dee derch daut bestendje Berieren von däm Dree-eenen Gott en ons kjemt, soo daut wie derch dän Sän Gottes läwen kjennen — Rma. 1:17; Gal. 2:20; Joh. 14:19.
   c. De vebinjenda Gloowen es de Jettliche Fodrunk fa de Äwawinda toom Christus trafen en Sien Wada-Komen met Triumph — Luk. 18:8b:
      (1) Vebinjenda Gloowen es dän Dree-eenen Gott Sien Bewäajen en ons, om ons to vebinjen met Sienem onutforschlichen Rikjtum — Efs. 3:8.
      (2) Vebinjenda Gloowen es de Gloowen von de Jleewje dee kjeen Vetruen en sikj selfst haben; äa Vetruen es en Gott — 2.Kor. 1:9.
      (3) Wan de Har Jesus trigj kjemt, woat Hee eene Aunzol von Äwawinda finjen dee derch dän vebinjenden Gloowen läwen, un Hee woat dee aus Schaza hoolen fa Sien Kjennichrikj en de dusent Joa von Siene Rejierunk — Luk. 18:8b; Opb. 20:4, 6.

© 2026 Living Stream Ministry